

[Formanden.]

Salen, lagde man Mærke til den Klarhed, som prægede hans Udtalelser, og som bar Vidnesbyrd om, at Knud V. Jensen ogsaa som Deltager i Lovgivningsarbejdet havde en Fremtid for sig.

Der er god Anledning til for Folketinget at ære Knud V. Jensens Minde.

Den 20. Juni mistede Tinget et af sine ældste og mest fortjente Medlemmer, idet Folketingsmand *Hans Nielsen* den nævnte Dag døde efter en kortere Tids Sygdom, godt 70 Aar gammel.

Hans Nielsen deltog fra sine unge Aar i det offentlige Liv. Hans Barndoms og Ungdoms Livsvilkaar gjorde ham til ivrig Deltager i den socialdemokratiske Arbejdsbevægelse, som han gennem hele sit Liv tjente med alle sine rige Evner.

Han blev tidlig Medarbejder ved Partipressen og præsterede som politisk Journalist et fremragende Arbejde, der sammen med hans Virksomhed som Taler maatte henlede Opmærksomheden paa ham.

Hans Nielsen havde Fantasi, og han havde Lune, og desuden var han i Besiddelse af en stærkt udviklet Humanitetsfølelse, som ofte blev bestemmende for hans Synspunkter. Han havde et godt Sind og var altid hjælpsom, hvor som helst han fandt en Anledning.

I Foraaret 1909 blev Hans Nielsen Medlem af Folketinget som Repræsentant for Horsens-Kredsen, og han naaede saaledes at kunne fejre 30 Aars Jubilæum som Rigsdagsmand. Han var en nidkær Talsmand for de Interesser, der berørte hans Valgkreds. Men der blev i øvrigt herinde hurtigt lagt Beslag paa Hans Niensens udmærkede Arbejdskraft paa en lang Række vigtige Omraader. Allerede Aaret efter sin Indtræden her i Tinget blev han Medlem af Kommissionen angaaende Bank- og Sparekassevæsenet. Hans Nielsen blev senere sin Gruppens Ordfører i Bank- og Aktieselskabslovgivningen. Han var i sin Tid bl. m. a. Medlem af Kommissionen angaaende Danmarks Repræsentation i Udlandet.

I en længere Aarrække var Hans Nielsen Socialdemokratiets politiske Ordfører, og her kom hans Evner som Debattør til rig Udfoldelse. Ofte belyste han en Situation med Billeder af oplivende Karakter.

Det vil føre for vidt for mig at opregne hele den Række af vigtige Samfundsspørgsmaal, som Hans Nielsen i hele sin lange Virkeperiode fik Lejlighed til at beskæftige sig med. Hans Nielsen drog i mange Aar et stort Læs. Og altid var det Kvalitetsarbejde, han udførte. Han gjorde det parlamentariske Arbejde Ære.

Der er særlig for den socialdemokratiske Gruppe al Anledning til at takke for Hans Niensens politiske Gerning. Men ogsaa for Folketinget i sin Helhed er der Grund til at mindes Hans Nielsen med al Anerkendelse. Han var en virksom Kollega, og han var i Stand til at udføre sin Gerning saaledes, at der ikke for hans Modstandere blev Grund til at føle nogen Art af Bitterhed mod ham.

Hos alle de Medlemmer, der i nogle Aar har haft Lejlighed til at følge Hans Niensens omfattende Gerning, vil Billedet af vor bortgangne Kollega staa stærkt og klart i vor Erindring. Og det vil blive staaende længe.

Endnu et tredie Dødsfald blandt Tingets Medlemmer maa jeg nævne.

Den 31. Juli overgik der Folketingsmand *Vilhelm Rasmussen* en Færdssulykke under et Ophold i Antwerpen, netop paa hans 70 Aars Fødselsdag. Ulykken blev straks ikke antaget for særlig alvorlig, men efter et 4—5 Dages Ophold paa et Hospital afgik vor Kollega ved Døden.

Det var et ganske usædvanligt arbejdsrigt Liv, der her fik sin Afslutning. Og det var en Stridens Mand, der her maatte overgive sig. Om faa Danske har der staaet mere Blæst end om Vilhelm Rasmussen; særlig da i en Periode, der nu laa et Stykke tilbage, hvor han blev forkættet og bekriget som næppe nogen anden.

Det var imidlertid hans egen Indstilling, der foranledigede alt dette. Vilhelm Rasmussen havde sine egne Meninger, og dem forfægtede han med største Kraft, uanset om han